

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ :

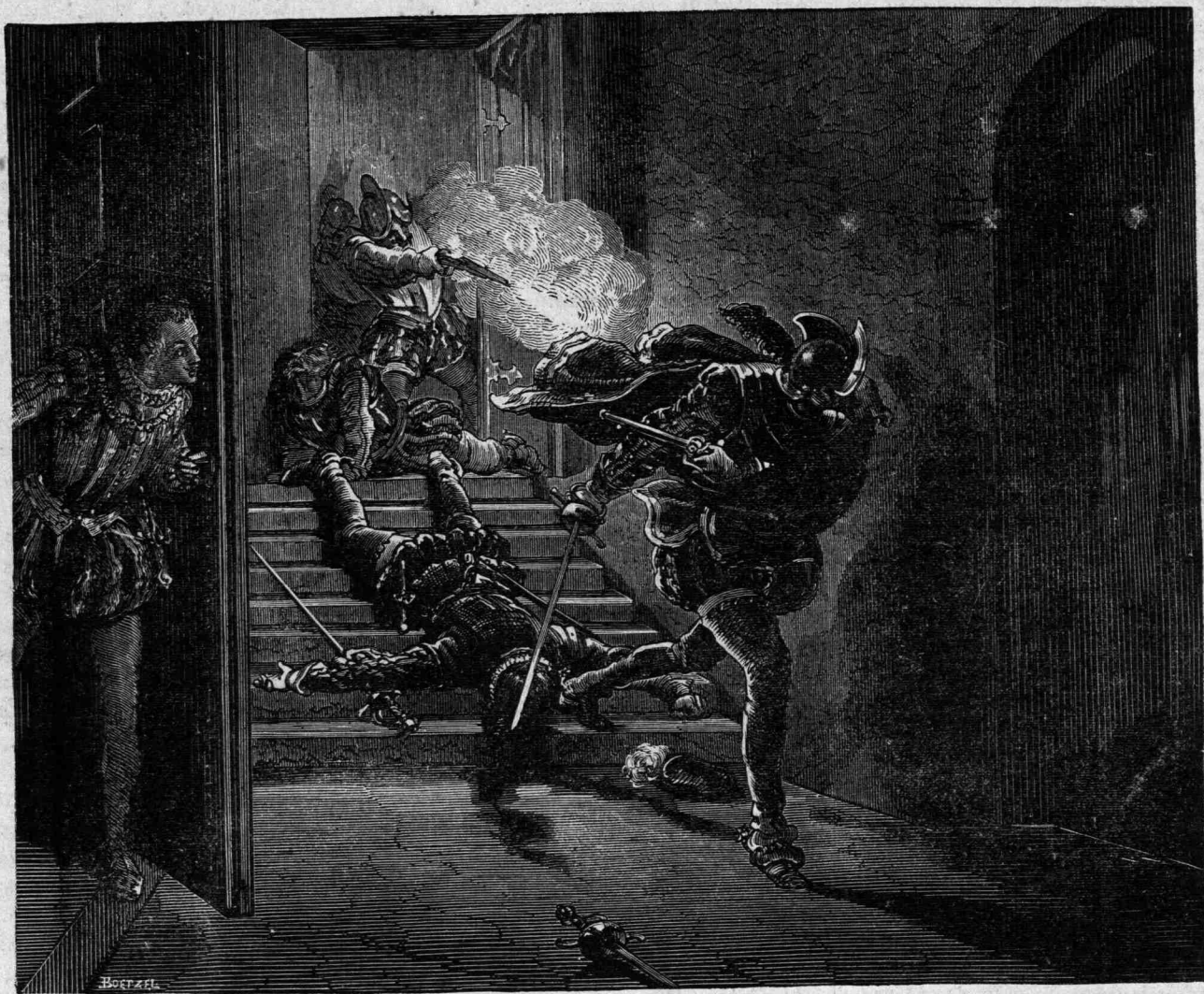
Οδός Πατησίων, ἀριθμὸς 3, πρὸς τὸ
τυπογραφεῖον τῆς «Κορίνθου».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Ἡ Βασίλισσα Μαργώ, (μετὰ εἰκόνας) μυθιστορία Α. Δουμά, μετάφ. Α. Σκαλίδου Συν.). — Ἡ Δουομένη Χανούμισσα, μυθιστορία Λεϊλά-Χανούμ (Συν.). — Ἡ Ἀγνωστος, ἀλληγορία Γεωργίας Σάβδης. — Ἡ τελευταία Σελίς, ὑπὸ Γ. Μ. Δαμβέργη.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐν Ἀθήναις: δρ. δ, ταῖς ἑκατομμυρίαις 6, τῷ ἑξατομμυρίῳ 10
ΦΥΛΛΑ προηγουμένα λεπτὰ 20Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' αὐθείας εἰς Ἀθήνας
διὰ γραμματοσήμου καὶ χαρτονομισμάτων

παντὸς ἔθνους.

Καὶ εἶδεν ἄνθρωπον φέροντα ἑρυθρὸν μανδύαν νὰ φεύγῃ δραμαίως. [Σελ. 180]

Ἡ διεύθυνσις τῶν **ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ** θέλουσα νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς πολυπληθεῖς αὐτῆς ἀναγνώστας, παρ' οἷς εὗρε τόσῃ θερμὴν ὑποστήριξιν, ἀνάγκησεν τερπνὸν καὶ τὰ μάλα ἐνδιαφέρον, ἐξέλεξε νὰ δημοσιεύσῃ, μετὰ τὴν ὅσον οὕτω λήγουσαν **ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ ΜΑΡΓΩ**, τὸ πολὺκροτον ἀγγλικὸν μυθιστόρημα

Η ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ

Ὁ ΟΥΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ, ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου τούτου, ἀνήκει εἰς τὴν ἑξοχὴν χορείαν τῶν μεγάλων Ἀγγλῶν μυθιστοριογράφων, ᾧ ἡγεῖται ὁ ἐπιφανέστατος ΔΙΚΕΝΣ, μεθ' οὗ ἐν πολλοῖς συνεργάσθη. Γονιμώτατος ὁ Κόλλινς, ἔγραψε πολλὰ καὶ διάφορα ἔργα, πάντα διακρινόμενα διὰ τὰς παντοίας αὐτῶν φιλολογικὰς ἀρετάς, ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν παρήγαγε τόσον μεγάλην αἰσθησιν εἰς τὸν δημόσιον, οὐδὲν αὐτῶν ἐγένετο τόσον δημοτικὸν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ, ὅσον ἡ **ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ**, ἥτις, περατωθεῖσα, ἐδημοσιεύθη ταυτοχρόνως ὡς ἐπιφυλλίς δύο ἑφημερίδων ἐν Λονδίνῳ καὶ ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ.

Ἀπερίγραπτος ὑπῆρξεν ἡ ἐντύπωσις, ἣν ἐνεποίησε τὸ μυθιστόρημα τοῦτο εἰς τὸ κοινόν. Πυρετώδης ἀνυπομονήσας κατέλαβε τοὺς ἀναγνώστας εὐθὺς ὡς ἤρξεν ἡ ἐκτύλιξις τῶν σελινῶν τοῦ μυστηριώδους δράματος, πρωτοφανῆς δὲ ἐκδήλωσις τοῦ δημοτικοῦ φρονήματος συνέβη. Διὰ κοινοῦ ἐράνου συνήχθησαν δεκάκις χίλια φράγκα, ὅπως δοθῶσιν ὡς ἀμοιβὴ εἰς τὸν εὐτυχὴ Οἰδίποδα, ὅστις ἤθελε κατορθῶσαι νὰ καταστήσῃ γνωστὴν τὴν λύσιν τοῦ δράματος, εἴτε μαντεύων αὐτὴν, εἴτε ἐπιτηδεύων μανθάνων ἐκ στόματος τοῦ συγγραφέως τὸ ἀπόκρυφον τῆς τύχης τῶν ἡρώων τοῦ καὶ πρὸ πάντων τῆς μυστηριώδους καὶ συμπαθεστάτης ἡρώιδος. Πεντακόσιαι λύσεις ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν παράδοξον τοῦτον διαγωνισμόν, ἀλλ' οὐδεὶς ὑπῆρξεν ὁ νικητὴς, ἐπεὶ ὁ συγγραφεὺς ἠδυνήθη νὰ τηρήσῃ ἄκραν ἐχεμύθειαν. Οὕτως, ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον, τὸ ἐνδιαφέρον μυριάδων ἀνιχνωστῶν, ζωηρῶς κεντηθὲν, παρηκολούθησεν ἀμετάπτωτον τὴν δημοσίευσιν τοῦ μυθιστορήματος, οὗ ὁ θρίαμβος ὑπῆρξε μοναδικὸς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς φιλολογίας.

Τοιοῦτο τὸ ἔργον, ὅπερ θέλομεν παρίσχει προσεχῶς εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, κατὰ μετὰφρασιν τοῦ γνωστοῦ κομφογράφου κ. Χαλαράμπου Ἀννίνου. Ὁ, ἐκ περισσοῦ δὲ σημειούμενος ὅτι ἡ **ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ** μετεφράσθη εἰς πᾶσι ταῖς εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις, ἐσχάτως δὲ καὶ εἰς τὴν Ἰνδικήν, πανταχοῦ ἐμποιήσασα βαθυτάτην ἐντύπωσιν καὶ θεωρηθεῖσα ἐκ τῶν ἀρίστων ἔργων τῆς νεωτέρας φιλολογίας. Τὸ μυθιστόρημα κοσμεῖται καὶ ὑπὸ 46 εἰκόνων, ἐν Παρίσι: χαρὰ χροισίων, ἀρίστης τέχνης.